

- mochodów i statków pożarniczych oraz stałej i półstałej instalacji gaśniczej,
- k) maszyn, urządzeń i środków transportu nabytych w ciężar kontraktów eksportowych na wykonanie usług lub budowę obiektów, jeżeli w toku ich realizacji zostaną całkowicie zużyte lub rozliczone,
  - l) urządzeń rozbiernych (np. rusztowań, zestawów metalowych szalunków przestawnych), stanowiących w okresie robót lub remontów budołano-montażowych wyposażenie placów budowy lub jęgo zaplęcza,
  - l) aparatury naukowo-badawczej specjalnej, nabytej lub wytworzonej dla wykonania pracy naukowo-badawczej bądź rozwojowej, w tym również urządzeń prototypowych — do czasu zakończenia tej pracy i przekazania aparatury właściwej jednostce organizacyjnej, zgodnie z obowiązującymi przepisami;
- 2) o wartości nie przekraczającej 50.000 zł:
    - a) maszyn i urządzeń wiertniczych z osprzętem oraz aparatów, narzędzi, przyrządów i innego wyposażenia technicznego służących do wierceń geologicznych,
    - b) dalekopisów, telefonicznych aparatów wrzutowych, dziurkarek, kabin telefonicznych w urzędach pocztowo-telekomunikacyjnych, automatów pocztowych, regulatorów napięcia, wag uchylnych (ekranowych), stemplownic elektrycznych, maszyn do stemplowania przekazów, transporterów do załadunku i wyładunku paczek w przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”,
    - c) sprzętu i urządzeń służących zawodowej rehabilitacji inwalidów;
  - 3) o wartości nie przekraczającej 150.000 zł:
    - a) kiosków, budek oraz pawilonów wolno stojących bez względu na ich przeznaczenie,
    - b) przewoźnych i przenośnych urządzeń do obsługi placów budowy (barakowozów, kontenerów do

- transportu prefabrykatów budowlanych, urządzeń grzewczych z nawiewem gorącej mieszaniny powietrza i spalin, urządzeń z nawiewem gorącego, czystego powietrza, pieców kolumnowych opalanych paliwem ciekłym, promienników żarowo-gazowych i urządzeń do podgrzewania wody),
- c) zadaszeń przystanków komunikacji publicznej,
  - d) urządzeń sygnalizacyjno-alarmowych i przeciwpożarowych instalacji odgromowych.

§ 3. 1. Minister Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego może rozszerzać w uzasadnionych gospodarczo wypadkach, na wniosek właściwych ministrów, wykaz przedmiotów i urządzeń zaliczanych albo nie zaliczanych do środków trwałych bez względu na cenę ich zakupu lub koszt wytworzenia.

2. Ministrowie Rolnictwa oraz Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Ministrem Finansów i Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego mogą odrębnie uregulować zasady zaliczania środków pracy oraz innych przedmiotów i urządzeń długotrwałego użytkowania do środków trwałych w uspołecznionych jednostkach rolnych i leśnych.

§ 4. W zakresie uregulowanym uchwałą traci moc uchwała nr 138 Rady Ministrów z dnia 18 sierpnia 1970 r. w sprawie zasad zaliczania środków pracy oraz innych przedmiotów i urządzeń długotrwałego użytkowania do środków trwałych (Monitor Polski Nr 33, poz. 261).

§ 5. Uchwała wchodzi w życie:

- 1) w jednostkach działających według zasad rozrachunku gospodarczego — z dniem 1 stycznia 1981 r.,
- 2) w jednostkach budżetowych i działających przy nich gospodarstwach pomocniczych, zakładach budżetowych, szkołach wyższych oraz organizacjach społecznych — z dniem 1 stycznia 1982 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Pińkowski

161

UCHWAŁA Nr 121 RADY MINISTRÓW

z dnia 17 listopada 1980 r.

w sprawie cen skupu produktów rolnych i cen pasz treściwych.

W celu dalszego rozwoju produkcji rolnej oraz poprawy ogólnego poziomu dochodów ludności rolniczej, na podstawie art. 1 ust. 1 i art. 2 dekretu z dnia 3 czerwca 1953 r. o ustalaniu cen, opłat i stawek taryfowych (Dz. U. Nr 31, poz. 122) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Ustala się z dniem 1 lipca 1981 r. ceny skupu zbóż o jakości podstawowej:

	w złotych za 100 kg
żyta	670,
pszenicy	780,
jęczmienia browarnego	950,
jęczmienia do przetwórstwa	760,
owsa do przetwórstwa	680,
żyta na paszę	620,
owsa na paszę	620,
jęczmienia na paszę	670,
mieszanki zbożowej	640.

§ 2. 1. Ustala się z dniem 1 lipca 1981 r. cenę skupu buraków cukrowych w wysokości 200 zł za 100 kg.

2. Dopłata za ręczny rozładunek buraków cukrowych dostarczonych do punktu odbioru wynosi 30 zł za 1 tonę.

3. Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu określi wysokość premii i zasady premiowania producentów buraków cukrowych z tytułu ich przechowania.

§ 3. Podwyższa się z dniem 1 lipca 1981 r. ceny skupu rzepaku i rzepiku, tytoniu oraz chmielu średnio:

- 1) rzepaku i rzepiku o 32%,
- 2) tytoniu o 30%,
- 3) chmielu o 25%.

§ 4. Podwyższa się z dniem 21 listopada 1980 r. ceny skupu zwierząt rzeźnych i produktów zwierzęcych średnio:

- 1) mleka o 31,5%,
- 2) bydła rzeźnego o 26%,
- 3) trzody chlewnej o 16%,
- 4) drobiu o 21%.

§ 5. Minister Rolnictwa dokona zmiany cen skupu i cen sprzedaży;

- 1) zwierząt hodowlanych — z dniem 21 listopada 1980 r.,
- 2) materiału sięwnego — z dniem 1 lipca 1981 r.

§ 6. Przewodniczący Państwowej Komisji Cen dokona z dniem 21 listopada 1980 r. podwyżki cen skupu wełny o 25%.

§ 7. Podwyższa się z dniem 21 listopada 1980 r. ceny detaliczne pasz treściwych średnio o 20%.

§ 8. Przewodniczący Państwowej Komisji Cen ustali szczegółowe ceny skupu mleka, bydła rzeźnego i trzody chlewnej, zbóż, rzepaku i rzepiku, buraków cukrowych, tytoniu i chmielu oraz ceny detaliczne pasz treściwych, a Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu ustali szczegółowe ceny skupu drobiu.

§ 9. W § 13 uchwały nr 124 Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1978 r. w sprawie ogólnych zasad kontraktacji produktów rolnych (Monitor Polski Nr 27, poz. 97) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w ust. 1 skreśla się wyrazy: „oraz 40% bonifikaty od cen nawozów mineralnych, niezależnie od sezonowych obniżek cen na nawozy”,
- 2) w ust. 2 skreśla się pkt 2,
- 3) ust. 3 skreśla się.

§ 10. Tracą moc:

- 1) § 1 ust. 1 i 3 uchwały nr 154 Rady Ministrów z dnia 13 lipca 1976 r. w sprawie cen skupu produktów rolnych, cen niektórych środków produkcji dla rolnictwa oraz materiałów budowlanych (Monitor Polski Nr 30, poz. 131 z późniejszymi zmianami),
- 2) uchwała nr 33 Rady Ministrów z dnia 23 lutego 1979 r. w sprawie podwyższenia cen skupu liści i nasion tytoniu (Monitor Polski Nr 7, poz. 49),
- 3) uchwała nr 195 Rady Ministrów z dnia 28 grudnia 1979 r. w sprawie podwyższenia cen skupu mleka (Monitor Polski z 1980 r. Nr 1, poz. 1),
- 4) uchwała nr 37 Rady Ministrów z dnia 28 kwietnia 1980 r. w sprawie poprawy warunków produkcji i skupu buraków cukrowych (Monitor Polski Nr 13, poz. 57),
- 5) uchwała nr 78 Rady Ministrów z dnia 5 września 1980 r. w sprawie podwyższenia cen skupu trzody chlewnej (Monitor Polski Nr 21, poz. 99).

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym że § 9 wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1981 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Pińkowski

162

UCHWAŁA Nr 132 RADY MINISTRÓW

z dnia 28 listopada 1980 r.,

w sprawie organizacji przyjmowania, rozpatrywania i załatwiania skarg i wniosków.

Na podstawie art. 226 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. — Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 1980 r. Nr 9, poz. 26) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Uchwała reguluje organizację przyjmowania, rozpatrywania i załatwiania skarg i wniosków, składanych przez obywateli oraz organizacje zawodowe, samorządowe, spółdzielcze i inne organizacje społeczne do ministerstw, urzędów centralnych, terenowych organów administracji państwowej, organów przedsiębiorstw państwowych i innych państwowych jednostek organizacyjnych, zwanych dalej „organami państwowymi”.

2. Przepisy uchwały stosuje się odpowiednio do skarg i wniosków składanych do organów organizacji społecznych, gdy dotyczą one zadań i działalności tych organizacji.

3. Przepisy uchwały stosuje się również do:

- 1) skarg i wniosków przekazanych właściwym organom przez redakcje prasowe, radia, telewizji i kroniki filmowej oraz organizacje zawodowe, samorządowe, spółdzielcze i inne organizacje społeczne,
- 2) artykułów, notatek i innych opublikowanych wiadomości, jeżeli mają znamiona skargi lub wniosku i zostały przesłane właściwym organom przez redakcje prasowe, radia, telewizji i kroniki filmowej.

§ 2. 1. Organy państwowe oraz organy organizacji społecznych są obowiązane rozpatrywać zgłoszone skargi i wnioski i załatwiać je w ramach swojej właściwości.

2. Skargę lub wniosek adresowane do właściwego organu i przesłane w odpisie do innego organu rozpatruje i załatwia w ramach swojej właściwości organ, do którego były adresowane.

3. Organy państwowe oraz organy organizacji społecznych są obowiązane zapewnić należytą organizację przyjmowania, rozpatrywania i załatwiania skarg i wniosków. Przyjmowanie oraz ewidencjonowanie skarg i wniosków, a także okresowe sprawdzanie stanu ich rozpatrzenia powinny być powierzone określonej komórce organizacyjnej (stanowisku pracy) oraz imiennie wyznaczonym pracownikom.

4. Skargi i wnioski składane i przekazywane do organów państwowych i organów organizacji społecznych oraz związane z nimi pisma i inne dokumenty należy rejestrować i przechowywać oddzielnie od innych spraw, w sposób ułatwiający kontrolę przebiegu i terminu załatwiania poszczególnych skarg i wniosków.

§ 3. 1. Jeżeli organ państwowy albo organ organizacji społecznej, do którego wniesiono skargę lub wniosek, nie jest właściwy do jej rozpatrzenia, powinien niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie siedmiu dni, przekazać skargę lub wniosek właściwemu organowi, zawiadamiając o tym wnoszącego. Organ może zamiast przekazania skargi właściwemu organowi wskazać ten organ wnoszącemu.

2. Jeżeli skarga lub wniosek zostały wniesione do organu niewłaściwego, a organu właściwego nie można ustalić na podstawie treści skargi lub wniosku, albo gdy z treści skargi wynika, że właściwe w sprawie są organy wymiaru sprawiedliwości, organ, do którego skargę lub wniosek wniesiono, zwraca wnoszącemu skargę lub wniosek w terminie siedmiu dni z odpowiednim wyjaśnieniem.